

ભવિષ્ય ઘડજો... આખર તારીખે દાન કરજો!

આખર તારીખે દાતા બનવાનો અવસર!

તંત્રીશ્રી, મોટાભાગના લોકોના આખરી તારીખે ખિસ્સા ખાલી થઈ ગયા હોય છે. આવતી ૩૦ તારીખે ખાલી ખિસ્સે દાન કરવાનો મોકો મળે છે. ગુજરાતમાં ૩૦ એપ્રિલે મતદાન છે. એક બાજુ જોરદાર ગરમી પડી રહી છે, નેતાઓની સભાઓમાં લોકો ઉમટતા નથી. લોકસભાની ચૂંટણીનું સુષ્ક વાતાવરણ છે. માહોલ જામતો નથી. લોકો સભાઓમાં ન જાય તે ફાયદાકારક છે, પરંતુ મતદાન કરવા નહિ જાય તો મોટું નુકસાન થશે. લખાડ જેવા ઉમેદવારો ચૂંટાશે તો દેશ અને નાગરિકો બંનેની પથારી ફરશે. આખર તારીખે ખાલી ખિસ્સે મતદાન થઈ શકે છે. વાદ-વિવાદને દૂર રાખી, રાષ્ટ્રના હિતમાં ઉંડો વિચાર કરીને ઉમેદવાર - પક્ષને મત આપવો જોઈએ. મત ન આપનારા લોકો પોતાના જ પગ પર કુહાડો મારે છે, એ યાદ રાખજો.

-ચમ અતિ જોખમી ઘુના વિશે વાત કરીએ તો લોકવાયકા મુજબ આ ઘુનાનો ઈતિહાસ પાંડવો સાથે સંકળાયેલ છે. ગીર જંગલમાં વનવિચરણ દરમ્યાન ભીમ નામના પાંડવે પાટુ મારતા ઘુનો પડેલ જેના નામ ઉપરથી ભીમયાસ ઘુનો કહેવાય છે. આ ઘુનામાં પડી ગયા હોય એમાંથી કદી કોઈ પાછું આવ્યું નથી. તેવું ભૂતકાળના બનાવો ઉપરથી જણાઈ આવેલ છે. કહેવાય છે કે આ ઘુનામાં મગરોનો વાસ છે. જેથી પાણીમાં પડી જનાર ઘડી બે ઘડીમાં મગરનો શિકાર બની જાય છે. આ ઘુનો અતિ જોખમી અને ભયંકર છે તેવું વન તંત્ર પણ સ્વીકારે છે છતાં સલામતીના કોઈ પગલા લેવાતા નથી કે વિચારતા નથી તેવું ચોક્કસ લાગી રહ્યું છે.

યોગ્ય વ્યવસ્થા અને કાર્યવાહી થશે ખરી? અમરેલી જીલ્લાના -ચમ હરોળના અગ્રણી તથા કેબીનેટ મંત્રી દિલીપભાઈ સંઘાણી, વન અને પર્યાવરણ મંત્રી મંગુભાઈ પટેલ, વન અને પર્યાવરણ રાજ્ય મંત્રી કિરીટસિંહ રાણા, સાંસદ વિરજીભાઈ ઠુંમર - અમરેલી તથા સાંસદ જયુભાઈ બારડ - જુનાગઢ, ધારાસભ્યો મનુસુખભાઈ ભુવા - ધારી અને કે.સી.રાહોડ - ઉના વિગેરેએ અંગત રસ લઈ લોકહિતાર્થે આ સમસ્યાનો ઉકેલ લાવવા યોગ્ય કાર્યવાહી કરવી જોઈએ. તેમજ વન સંરક્ષકશ્રી (વન-૧) પી.વતુળ એમ.એમ.શામ - જુનાગઢ તથા વન સંરક્ષકશ્રી (ગીર પૂર્વ વન વિભાગ) એમ.રાજાજી - ધારીએ આ સમસ્યાના અસરોને ટોકવા માટે પોતાની ઉમદા ફરજ બજાવવી જોઈએ તેવું મંતવ્ય છે.

મોકળુ મેદાન... ઉઠાવો કલમ
નિયમિત મિત્રો,
“મોકળુ મેદાન” વિભાગ દર ગુરુવારે -કાશિત થાય છે. જેમાં આપનાં મંતવ્યો, -શ્રોતા સ્વરચિત કાવ્યકૃતિઓ, હાલકુ, લઘુકથાઓ અને કાર્ટૂનો -સિદ્ધ કરવામાં આવે છે. આપના અભિપ્રાય, -શ્રો, કૃતિઓ પોસ્ટકાર્ડ પર પણ મોકલી શકાય છે... ઉઠાવો કલમ
સંપાદક:
અક્ષિતા દેવિક
મોટી ટાંકી ચોક, સદર, રાજકોટ

ત્યારબાદ ઠળવે હાથે લસોટી આપો આનંદવટી અને જુઓ પુનઃ -નવ થાય કેવી તંદુરસ્તી પણ એટલું રાખજો ધ્યાન આનંદન વટીની માત્રા ન જાય વધી, વરના એની અસર જાય ઘટી!! (ઈલેક્શન પછી) આજીવનની કોમર્સિયલ રાખજો પાસ, ન કરશો કોઈનો વિશ્વાસ નહીં તો મળશે અનેક ખરીદાર, વૃંદનાર આજીવન તો આપણા જીવનનો અંતિમ આધાર, અન્ય શું છે આપણી પાસ? યોગ્ય વ્યક્તિને મતદાન એ જ જીવનદાન નહિતર વોટી હાલ હાલવા.

સમગ્ર દેશ, સમાજ -ન્યે અદેતભાવ કેળવી યોગ્ય મનોમંથન સાથે મતદાન કરવું આવશ્યક છે, અન્યથા ઓશોના દર્શન મુજબ દેશની અધોગતિ તથા અશાંતિના કારણરૂપ સાં-ત રાજકારણીઓને દેશમાં શાંતિ સ્થાપવા દરીયામાં ડુબાડયા સિવાય અન્ય કોઈ ઉપાય નહીં રહે તે સમજ લેવું પડશે.

તો વાણી સ્વાતંત્ર્યને નામે રાજાની ટીકા કરવાની પણ છૂટ આપી દેવામાં આવી છે. જો કે આજના રાજાઓ ટીકાને જ લાયક હોય છે. જો રાજા ખરેખર પદપકારી હોય તો તેની ટીકા અપરાધ જ ગણાવો જોઈએ.

ભીમયાસ ઘુનો તંત્ર લપસ્યું!

તંત્રીશ્રી, દામનગર - લાઠી - ખાખરીયા વિસ્તારમાંથી ૩૮૪ પદયાત્રીનો યાત્રા સંઘ દારકાની યાત્રાએ નીકળેલ હતો. આ સંઘ ગીર મધ્યે ધાર્મિક સ્થળ તુલસીશ્યામનીજગ્યામાં તા. ૧૬ માર્ચના રોજ સાંજના ૫ કલાકે પહોંચે તે પહેલા તુલસીશ્યામથી ૪ કિ.મી. દુર ભીમયાસના અતિ જોખમી ઘુનો પદયાત્રીઓ પૈકીના યાત્રાતુ સંજય પટેલ નામના આશાસ્પદ યુવાનનું અકસ્માતે પાણીમાં પડી જતાં કડપણ મૃત્યુ નીપજેલ છે. ત્યારે આ અકસ્માત પછી અને ભૂતકાળમાં બનેલા બનાવો ધ્યાને લેતા અનેક સવાલો હવામાં ઘુમરાઈ ઊઠ્યા છે ત્યારે ગીરનાર જેવો મહાસવાલ એ છે કે, અનેક માનવ જીવનનો ભોગ લેવાયા પછી વનતંત્ર શું વિચારે છે?

તંત્રીશ્રી, આઝાદીથી આજ સુધી બસ આમ જ આમ જનતા આમની જેમ ચૂસાતી, છુંદાતી, પીલાતી, પીસાતી રહી! અરે, ગોટલા સોતી ખવાતી રહી!! તોય આશાના તાંતણે બંધાઈ રહ્યા આપણે!! પણ હવે તો હે ભારતમાતાના પનોતા પુત્ર જાગો નિજ અધિકાર માગો એટલું જરૂર સમજ લેજો, લોકશાહીની શાન સરકત મતદાન પણ દઈ છે તો દવા છે, દુ:ખ છે તો દુ:ખ છે.

આટલા આટલા અનુભવના આધારે કાયરતા નહીં કોઈકાણના સહારે કરો કુદરતી ઉપચાર, -ચમ એકતાના એનીમાનો બે આધાર તો જે પટમાં ચૂંક આપતો હોય એવો ભભરત ભારાયેલો નીત નવી પીડા આપતો, સલામતો (નિત) નચરો થશે સાફ (અલબત્ત કહેવાતા નેતાઓનો) ત્યારબાદ કરવા અસહકારનો અપવાસ પછી આપો સુદરશન ધનવટી હટીલો રોગ કાઢીને આપને ત્યાં લગી! ભલે લાગે કંઈવાશ તો જ મિહાશનો થશે અહંસા (વ્યનોની યાદ અપાવી) તોય દઈ દાદ ન દે તો દિલમાં દુ:ખ પણ આંખમાં રતાશ અને હૃદયમાં ગરમાશ ભરી કરાવો કડીન હકયોગ અને જુઓ કેવો ભાગે રોગ!

તંત્રીશ્રી, થોડો સમય પહેલા મેં એક જગ્યા પર ભારતના તવવિંકત ઓશો - ૨૨જીનશનું રાજકારણીઓ સંદર્ભેનું વાક્ય વાંચ્યું. એ વાક્ય હતું કે 'દેશમાં શાંતિ સ્થાપવી છે? તો બધા રાજકારણીઓને દરિયામાં ડુબાડી દો, અવશ્ય શાંતિ સ્થાપશે.' હવે હું કોઈ ૨૨જીનશ ભક્ત કે તેનો અનુયાયી નથી, પરંતુ ભારત નીતિની સાં-ત રાજકીય વાસ્તવિકતાને ધ્યાને લઈને ઉપરોક્ત વાક્યનો તટસ્થભાવે વિચાર કરતા તે તદન ઉચિત જણાઈ રહ્યું છે.

ભારત દેશ અત્યારે ધાર્મિક ધર્મપંજ, આર્થિક વિકાસ, વિચરતર પહેચાન, સીમા વિવાદ જેવી અગત્યની અને ગંભીર બાબતો અંગે સંઘર્ષરત છે તેવા સંજોગોમાં વિપરીત પરિસ્થિતિઓમાંથી પાર ઉતારી શાંતિ અને સમૃદ્ધિની વાટ

પર લઈ જઈ શકે તેવું નેતૃત્વ દુર દુર સુધી દેખાતું નથી. વિશ્વમાં કોઈપણ દેશ કરતા વધુ યુવાધન ધરાવતા ભારતને યુવાનો માટે આદર્શ એવા -રણદાદાથી વ્યક્તિત્વની સખત ખોટ વર્તાઈ રહી છે. દેશની આઝાદીના સમયગાળામાં રાજકારણમાં -વે શ કરવા હેતુ મોટાભાગના રાજકારણીઓ પાસે ઉચ્ચ સિધ્ધાંતો, નિતિમતા અને સમાજ સેવાની ઈચ્છા સાથેનું મેઘાવી વ્યક્તિત્વ હતું.

પહેલાનાં સમયમાં નેતાઓ પાસે રાજ કરવા માટેના કારણોમાં દેશહિત, -જાહિતનો સમાવેશ થતો હતો. આજના સમયમાં રાજ કરવાના અવશ્યક કારણોમાં, મૂલ્યોના હાસ, -જાની સંપત્તિની વૃંદ, નીતિમતાની અધોગતિ, સામાજિક ઉત્તરદાયિત્વ -ન્યેની અભાવતા જણાય રહ્યા છે. અત્યારના રાજકારણીઓ તકસાનુ રાજનીતિના આચરણ દ્વારા દેશને અધકારમય પરિસ્થિતિમાં લઈ જઈ રહ્યા છે. આ પાછી કરી રહ્યા છે. ધર્મના સિધ્ધાંતો ભૂલાઈ ગયા છે. પોતાની ગૌરવગરિમાંથી બની માત્ર દેશહિતને જ -ધાન્ય આપવાની ભાવના કેળવી શિક્ષિત, -નામણિક તથા સમાજના પાયાના એકમોથી સર્વાંગી ઉત્થાન કરવાની ત્યાગસભર ભાવના ધરાવતા રાષ્ટ્રવાદી નેતાઓ જ ચૂંટવા પડશે અને પરમપૂજનિય આચાર્ય રમણુદેવરવિજય મહારાજ સાહેબે જણાવેલ છે તેમ 'દુર્જનોની સંક્રિયા કરતા સજ્જનોની નિષ્ક્રિયા વધુ ભયાનક અને ખરાબ છે.' અને આ નિષ્ક્રિયાના પરીણામો દેશના -ત્યેક નાગરિકે ન ભોગવવાના આવે તે માટે યોગ્ય નેતૃત્વની પરંદેશી હેતુ આગસ તથા નિષ્ક્રિયા ખંબેરી

આજે ધર્મનું ધોવાણ થતું જાય છે, ભવ્યાતિભવનનો કેળ સમાજને આભરી દેડનીતિનાં -કરણ ઉપરથી આવે છે. ગયો છે, ત્યારે બધાને વિવાદો સુએ છે. સાધુ તેનો -રક અને પોષક છે. જૈન સમાજની જે મૂડી ગણાય છે તેમાંથી કેટલાક સં-દાયને જૂથવાદ બનાવી રહેલ છે જે એક દુ:ખદ બાબત છે. દરેકે પહેલા વાચા-વાણીનો સંયમ રાખવાની જરૂર છે. સાધુ-સાધ્વી પોતે સાધના કરે, આરાધના કરે અને બીજાને કમચારીઓના નેવિડ-ઈડની રકમ પણ -રણા કરે, અનુમોદના કરે તો જ જૈન શાસનને ગૌરવવંતુ રાખી શકશે.

એક ભરોસા મોટા ઉપર જીવી લઈએ, વચન સાચા ખોટા ઉપર જીવી લઈએ. સફર જીવનની ટુંકી છે પણ છે મજાની, પાણીના પરપોટા ઉપર જીવી લઈએ. તારૂગીત-સંગીત ભલે અમને મળે નહી, આ શબ્દોના લય-વિસૌટા ઉપર જીવી લઈએ. ફના થવામાં કાચની દિવાલ નડે છે, ચાલ કાનસના પોટા ઉપર જીવી લઈએ. છું કબૂતર શાંતિનું બેસવા ડાળી ક્યાં છે? બેસી બંદૂકના જોટા ઉપર જીવી લઈએ.

મેળવવા મત અનામતના, હું તો આપુ છું અનેરી. બનું જો વડા-ધાન તો, ખીલવું અનામત કેરા કુલ સોનેરી. નહીં ચાલે કામ હવે ટકાથી, મળશે કુલ છુટ અનામતથી ભલે રજાઓ કાયદો કડક હેલ્મેટનો, આપીશ છુટ અનામતને. હોય ખીસ્સામાં સર્ટી. અનામતનું તો શી જરૂર છે લાયસન્સનીયે. નથી જરૂર બનવા ડોક્ટર, અનામતને કોઈ ફોર્મ ભરવાની. ઘેર બેઠા મળી જશે સર્ટી., અનામતના લાભાળીઓને માંદા પડી તો પહેલા ફરજીયાત, ખાવાવનું પડશે ડો. અનામતીને. મર્યા બાદ બતાવી શકાશે, અન્ય બીજા ડોક્ટરોને હવે તો ભસ થશે પડાપડી, મેળવવા ભસ અનામતમાં હું તો દેશના હર નાગરિકને, આપીશ 'અણમોલ' લાભ અનામતના..! - અનિલ સરેયા 'અણમોલ' (ખમનગર)

તંત્રીશ્રી, આપણાં પૂર્વજોએ 'તુલસી'ને માતા કહેલી છે, વ્યકત છે કે માતાનો પરિચય આપવાનો ન હોય તેમ છતાં આ કળીયુગમાં મનુષ્ય એના અગણિત ઉપકારોને ભૂલીને યાદ રાખે છે. કેવળ નામ પૂરતું 'માતા' - મમ્મી - મા શબ્દ બોલતાંની સાથે કેવળ મુખ જ નહીં હૃદય - મન ભરાઈ જાય છે. એવું જ કર્કંટ તુલસી સાથે થયું છે. હિન્દુસ્તાનમાં વહેલી સવારે નાકા બાદ તુલસી પૂજા કરવાનો વણલખ્યો નિયમ બની ગયેલો છે. જમતાં પહેલા ઠાકોરજીનો થાળ પણ તુલસીદલ વિના અધૂરો રહે છે. તુલસીપત્ર સહિત થાળ -ભુ સ્વીકારે નહીં. શાથી? ગરીબ શું કે અમીર? દરેકનાં આંગણમાં તુલસીમાતા બીરાજમાન હોય જ દરેક વ્યક્તિ પોતાની જામતા મુજબ એને સ્થાન આપે છે. ક્યાંક ડુંડામાં તો ક્યાંક જમીનમાં. અતિથિ બનીને ક્યાંક જઈએ અને આંગણમાં તુલસીમાતા જો આપણને સત્કારે નહો તે અવશ્ય પૂછીએ કેમ તુલસી નથી? તુલસી કેમ સુકાઈ ગયા? માતાની જેમ એ પણ બહુ સરળતાથી આપણે ઘર આવી વસે છે. બહુ માન ખાતા નથી. કેવળ માત્ર માંજર લાવી છાંટી દઈએ તો એ તરત જ ઉગી નિકળી. તુલસીકારા વગરનું ઘર આજે પણ આ આધુનિકતાની દોડમાં પણ આપણને અંતરમાં કર્કંટ અપૂર્ણતાનો ભાવ જન્માવે છે. ઔષધો તો અનેક ઉપયોગી પણ અહળક, તો છતાં આટલું બધું માન સન્માન અને માનવજીવન સાથે તેનું જોડાણ અન્ય કોઈનું નહીં તો કેવળ તુલસીને જ કેમ?

‘જનનીની જોડ સખી નહી જરે લે લોલ.’ ઉક્તિ મુજબ તુલસી એ અનન્ય ઔષધ હોઈ એને સમાજમાં - વ્યવહારમાં - માનવ જીવનમાં આટલું ઉચુ સ્થાન મળ્યું છે. તો શાથી આજે આપણે તેનાં મહત્વ વિશે તેનાં ગુણો વિશે કેટલુંક જાણીએ કે શાથી એ અંતિમ છે. તુલસીનાં વિવિધ નામો પૈકી કેટલાક નામો અર્થસૂચક છે. એનું એક નામ છે. સુરસા અર્થાત્ જેનો રસ સારો છે, રૂચિકર છે, નિય લાગે એવો છે, આ અર્થ કેવળ સ્વાદનાં સંદર્ભમાં નથી પરંતુ તુલસીનાં પાન યાવવાથી એ માંનું બેસ્વાદપણ, અરૂચિ વિ. દુર કરી ભોજનમાં રૂચિ જન્માવે છે, મુખને સુગંધિત કરે છે તેથી એ સુરસા છે. તેનું બીજું એક નામ છે ઉગ્રા કે ઉગ્રાન્યા તુલસીનાં પાન અને ફૂલમાં એક વિશિષ્ટ ગંધ રહેલી છે. તેનાં દ્વારા કીટાણુઓનો નાશ કરી વાતાવરણને ધવિત્ર કરે છે. એ જ રીતે જો એનો રસ લેવામાં આવે તો મુખમાંનો દાંતના કૃમિઓને મારીને એ મુખની વિશેષ સુકાઈ ગયેલ તુલસીનો છોડમાં લાકડું પણ મનુષ્યને સ્વાસ્થ્ય આપે છે. તેથી યજ્ઞ - યાગાદિક હવનમાં પણ સમાધિ દ્રવ્યો - હવનમાં હોમવામાં દ્રવ્યોમાં તુલસીની ગણના છે એ સૂકાયેલું લાકડું બળીને જે ધૂમ વાતાવરણમાં -સરાવે છે એ ધૂમ થકી ત્યાંના વાતાવરણની શુદ્ધિ થઈ ઘર ધવિત્ર, જેતુ, કીટાણુ, માખી, મચ્છર વિ.ના ત્રાસથી મુક્ત બને છે. તુલસીનાં પાનનો રસ મરીનાં પાઉડર સાથે મધ કે સાકર નાંખી પીવાથી તાવ અને માથું દુ:ખનું મટે છે. તુલસીનાં પાનનો રસ કપાળે - માથે ચોપડવાથી પણ માથાંનું દુ:ખાવામાં રાહત થાય છે. તુલસીનાં પાન અને માંજર ઉકાળી ગોળ સાથે પાવાથી બાળકની સસણી

મટે છે. તુલસીને આદુનાં રસ તથા મધ સાથે આપવાથી પેટમાં આવતી ચૂંક, આફરો, કબજીયાત, કૃમિ, અજીર્ણ, ઉલટી, હેડકી, ખાંસી, તાવ, સળેખમ, દુષ્ટવાયુ વિગેરે મટી જઈ દુર્ભળ બાળકો ખૂબ તંદુરસ્ત અને મજબૂત બને છે. દાંતના પેઠાનાં રોગોમાં કે અપચન - અજીર્ણ જેવા રોગોમાં કે ક્યારેક કબજીયાતવાળા રોગીને પણ મોઢામાં ખૂબ વાસ આવતી હોય છે. આવી વ્યક્તિ તુલસીનાં પાનનો રસ સૂંદ કે મરી નાંખી પીવાથી કે તુલસીનાં પાન મોંમાં રાખી યાવવાથી મોંની દુર્ગંધ મટે છે અને પેટની તકલીફમાં પણ સમયાંતરે ફાયદો થાય છે. રાત્રે સૂતી વખતે તુલસીનાં પાનનો રસ શરીરે લગાવીને સુવાથી મચ્છર કરડતાં નથી. ચામડીનાં રોગોમાં તુલસી પીવામાં તથા બહાર ચોપડવામાં અલગ-અલગ ઔષધોની સાથે આજાય છે. તુલસીનાં પાનનો રસ માંજર સહિત લઈ એનાં ટીપા કાનમાં નાંખવાથી કાનમાંથી નીકળતું વરૂ-રસી અને સોજો મટી પીડામાં રાહત થાય છે. તુલસીનાં પાન યાવવાથી જીભ અને હોઠનાં ચાંદા મટી જાય છે, મોંની દુર્ગંધ દુર થાય છે, દાંત મજબૂત થાય છે, પાચનશક્તિ વધે છે, વાયુ ઘટે છે અને ઓડકાર શુદ્ધિ આવે છે. ભોજનમાં અજીર્ણના જ આવી ગયેલા વિષનો નાશ કરી સંભવિત કુડ પોઈઝનીગનાં ભયથી બચાવે છે તેથી જ વિષ્ણુ ભગવાનની એ નીકળી છે અને વિષ્ણુ ભ્યા તરીકે ઓળખાય છે. સાપ કરડે ત્યારે તે દંડ સ્થાન પર કાપો મૂકી તેમાં તુલસીનાં પાનનો રસ અને ચૂણ ભરી દેવું અને તુલસીનો રસ પીવાડવાનો આમ કરવાથી રોગીને તુરંત ભાન આવે છે અને સર્પદંશથી મૃત્યુ અટકાવી શકાય છે. વધુ શું કહેવું? માતા બાળક માટે શું અને કેટલું કરે છે? લખવા કે કહેવા બેસનાર થાકે પણ એના ઉપકારોનો કોઈ માપ નથી તેથી જ ઋષિમુનિઓએ એને માતા કહી વંદન કર્યાં છે અને એનાં આ ઉપકારોને આપે યાદ રાખી આપણાં બાળકોને પણ એના આ ગુણોથી પરિચિત કરાવીએ એનાં થકી એમને લાભાન્વિત કરીએ અને એનાં -ન્યે સાદરભાવ ઉપજાવી શકીએ એ હેતુથી એમણે એક દિવસ નક્કી કર્યો અને એ દિવસ ત્યારથી દેવદિવાળી નામથી ઓળખાય છે. આજે સમાજમાં ખાસ કરીને કિશોરો - યુવાનોમાં વિવિધ -કારનાં '૩'ની ઉજવણીનો કેળ છે. આપણા પૂર્વજોને શત્ શત્ -ણામ કે જેઓએ આપણને આલો શ્રેષ્ઠ '૩' દિવસની ઉજવણી શીખવી. આ દિવસ એ તુલસીનો દિવસ છે. (તુલસી ૩) આ દિવસે આપણે તુલસી વિવાહ કરીએ છીએ. તુલસીનો વિષ્ણુ ભગવાન સાથે લગન થાય છે. વિષ્ણુ એ સુષ્ટિનાં દેવ છે એ બ્રહ્માની માફક સર્જન કરતાં નથી કે મહેશ માફક સંહાર કરતાં એ તો છે પાલનકર્તા. આ રૂપક પણ સમજવા જેવું છે. તુલસીનાં વિવાહ વિષ્ણુ સાથે થયા છે. અર્થાત્ આપણે જો આપણા જીવનનું - આરોગ્યનું જતન - પાલન કરવું હોય તો આપણે આપણા જીવનમાં તુલસીને જોડવી જોઈએ તો રોગરૂપી શત્રુથી એ આપણને બચાવી આપણા જીવનનું રક્ષણ કરે છે. હજુ વધુ એક વાત કહેવાની લાલચ રોકી શકતી નથી. જેમ બાળક કંઈ ખોટું કરે, અવળે માર્ગે જાય તો એક લપડાક લગાવી એને સવળે માર્ગે લાવનાર પણ માતા જ છે. તેમ આ તુલસીમાતા (ક્યાંકી સીરીયલની તુલસીમાતા નહી હો?) પણ જો એનો વિચિરિત ઉપયોગ થાય તો પિતૃવિકાર રૂપ એક લપડાક પણ લગાવી દે છે. તુલસીનાં ગુણો આગળ આપણે જોયા તેથી ઉષ્ણ - તીક્ષ્ણ, કટુ વિગેરે ગુણોથી યુક્ત હોવાને કારણે જો એ માપથી વધુ લેવાય તો કેટલીકવાર પિત્તની વૃદ્ધિ અને એના વિકારો જેવા કે દાહ, એસીડીટી વિગેરે ઉત્પન્ન કરી શકે છે. આ લેખ વાંચ્યા પછી ૫ થી ૧૦ ટકા વાંચકો પણ જો આમાંથી બોધ લઈ એનો લાભ લેશે તો મારા આ -યત્ન સાર્થક સમજશ. અન્યથા એ કેવળ શ્રમ બની જશે. (૨૧.૫)

આજે ધર્મનું ધોવાણ થતું જાય છે, ભવ્યાતિભવનનો કેળ સમાજને આભરી દેડનીતિનાં -કરણ ઉપરથી આવે છે. ગયો છે, ત્યારે બધાને વિવાદો સુએ છે. સાધુ તેનો -રક અને પોષક છે. જૈન સમાજની જે મૂડી ગણાય છે તેમાંથી કેટલાક સં-દાયને જૂથવાદ બનાવી રહેલ છે જે એક દુ:ખદ બાબત છે. દરેકે પહેલા વાચા-વાણીનો સંયમ રાખવાની જરૂર છે. સાધુ-સાધ્વી પોતે સાધના કરે, આરાધના કરે અને બીજાને કમચારીઓના નેવિડ-ઈડની રકમ પણ -રણા કરે, અનુમોદના કરે તો જ જૈન શાસનને ગૌરવવંતુ રાખી શકશે.

આજે ધર્મનું ધોવાણ થતું જાય છે, ભવ્યાતિભવનનો કેળ સમાજને આભરી દેડનીતિનાં -કરણ ઉપરથી આવે છે. ગયો છે, ત્યારે બધાને વિવાદો સુએ છે. સાધુ તેનો -રક અને પોષક છે. જૈન સમાજની જે મૂડી ગણાય છે તેમાંથી કેટલાક સં-દાયને જૂથવાદ બનાવી રહેલ છે જે એક દુ:ખદ બાબત છે. દરેકે પહેલા વાચા-વાણીનો સંયમ રાખવાની જરૂર છે. સાધુ-સાધ્વી પોતે સાધના કરે, આરાધના કરે અને બીજાને કમચારીઓના નેવિડ-ઈડની રકમ પણ -રણા કરે, અનુમોદના કરે તો જ જૈન શાસનને ગૌરવવંતુ રાખી શકશે.

આજે ધર્મનું ધોવાણ થતું જાય છે, ભવ્યાતિભવનનો કેળ સમાજને આભરી દેડનીતિનાં -કરણ ઉપરથી આવે છે. ગયો છે, ત્યારે બધાને વિવાદો સુએ છે. સાધુ તેનો -રક અને પોષક છે. જૈન સમાજની જે મૂડી ગણાય છે તેમાંથી કેટલાક સં-દાયને જૂથવાદ બનાવી રહેલ છે જે એક દુ:ખદ બાબત છે. દરેકે પહેલા વાચા-વાણીનો સંયમ રાખવાની જરૂર છે. સાધુ-સાધ્વી પોતે સાધના કરે, આરાધના કરે અને બીજાને કમચારીઓના નેવિડ-ઈડની રકમ પણ -રણા કરે, અનુમોદના કરે તો જ જૈન શાસનને ગૌરવવંતુ રાખી શકશે.

ગઝલ

એક ભરોસા મોટા ઉપર જીવી લઈએ, વચન સાચા ખોટા ઉપર જીવી લઈએ. સફર જીવનની ટુંકી છે પણ છે મજાની, પાણીના પરપોટા ઉપર જીવી લઈએ. તારૂગીત-સંગીત ભલે અમને મળે નહી, આ શબ્દોના લય-વિસૌટા ઉપર જીવી લઈએ. ફના થવામાં કાચની દિવાલ નડે છે, ચાલ કાનસના પોટા ઉપર જીવી લઈએ. છું કબૂતર શાંતિનું બેસવા ડાળી ક્યાં છે? બેસી બંદૂકના જોટા ઉપર જીવી લઈએ.

મેળવવા મત અનામતના, હું તો આપુ છું અનેરી. બનું જો વડા-ધાન તો, ખીલવું અનામત કેરા કુલ સોનેરી. નહીં ચાલે કામ હવે ટકાથી, મળશે કુલ છુટ અનામતથી ભલે રજાઓ કાયદો કડક હેલ્મેટનો, આપીશ છુટ અનામતને. હોય ખીસ્સામાં સર્ટી. અનામતનું તો શી જરૂર છે લાયસન્સનીયે. નથી જરૂર બનવા ડોક્ટર, અનામતને કોઈ ફોર્મ ભરવાની. ઘેર બેઠા મળી જશે સર્ટી., અનામતના લાભાળીઓને માંદા પડી તો પહેલા ફરજીયાત, ખાવાવનું પડશે ડો. અનામતીને. મર્યા બાદ બતાવી શકાશે, અન્ય બીજા ડોક્ટરોને હવે તો ભસ થશે પડાપડી, મેળવવા ભસ અનામતમાં હું તો દેશના હર નાગરિકને, આપીશ 'અણમોલ' લાભ અનામતના..! - અનિલ સરેયા 'અણમોલ' (ખમનગર)

તંત્રીશ્રી, આપણાં પૂર્વજોએ 'તુલસી'ને માતા કહેલી છે, વ્યકત છે કે માતાનો પરિચય આપવાનો ન હોય તેમ છતાં આ કળીયુગમાં મનુષ્ય એના અગણિત ઉપકારોને ભૂલીને યાદ રાખે છે. કેવળ નામ પૂરતું 'માતા' - મમ્મી - મા શબ્દ બોલતાંની સાથે કેવળ મુખ જ નહીં હૃદય - મન ભરાઈ જાય છે. એવું જ કર્કંટ તુલસી સાથે થયું છે. હિન્દુસ્તાનમાં વહેલી સવારે નાકા બાદ તુલસી પૂજા કરવાનો વણલખ્યો નિયમ બની ગયેલો છે. જમતાં પહેલા ઠાકોરજીનો થાળ પણ તુલસીદલ વિના અધૂરો રહે છે. તુલસીપત્ર સહિત થાળ -ભુ સ્વીકારે નહીં. શાથી? ગરીબ શું કે અમીર? દરેકનાં આંગણમાં તુલસીમાતા બીરાજમાન હોય જ દરેક વ્યક્તિ પોતાની જામતા મુજબ એને સ્થાન આપે છે. ક્યાંક ડુંડામાં તો ક્યાંક જમીનમાં. અતિથિ બનીને ક્યાંક જઈએ અને આંગણમાં તુલસીમાતા જો આપણને સત્કારે નહો તે અવશ્ય પૂછીએ કેમ તુલસી નથી? તુલસી કેમ સુકાઈ ગયા? માતાની જેમ એ પણ બહુ સરળતાથી આપણે ઘર આવી વસે છે. બહુ માન ખાતા નથી. કેવળ માત્ર માંજર લાવી છાંટી દઈએ તો એ તરત જ ઉગી નિકળી. તુલસીકારા વગરનું ઘર આજે પણ આ આધુનિકતાની દોડમાં પણ આપણને અંતરમાં કર્કંટ અપૂર્ણતાનો ભાવ જન્માવે છે. ઔષધો તો અનેક ઉપયોગી પણ અહળક, તો છતાં આટલું બધું માન સન્માન અને માનવજીવન સાથે તેનું જોડાણ અન્ય કોઈનું નહીં તો કેવળ તુલસીને જ કેમ?

‘જનનીની જોડ સખી નહી જરે લે લોલ.’ ઉક્તિ મુજબ તુલસી એ અનન્ય ઔષધ હોઈ એને સમાજમાં - વ્યવહારમાં - માનવ જીવનમાં આટલું ઉચુ સ્થાન મળ્યું છે. તો શાથી આજે આપણે તેનાં મહત્વ વિશે તેનાં ગુણો વિશે કેટલુંક જાણીએ કે શાથી એ અંતિમ છે. તુલસીનાં વિવિધ નામો પૈકી કેટલાક નામો અર્થસૂચક છે. એનું એક નામ છે. સુરસા અર્થાત્ જેનો રસ સારો છે, રૂચિકર છે, નિય લાગે એવો છે, આ અર્થ કેવળ સ્વાદનાં સંદર્ભમાં નથી પરંતુ તુલસીનાં પાન યાવવાથી એ માંનું બેસ્વાદપણ, અરૂચિ વિ. દુર કરી ભોજનમાં રૂચિ જન્માવે છે, મુખને સુગંધિત કરે છે તેથી એ સુરસા છે. તેનું બીજું એક નામ છે ઉગ્રા કે ઉગ્રાન્યા તુલસીનાં પાન અને ફૂલમાં એક વિશિષ્ટ ગંધ રહેલી છે. તેનાં દ્વારા કીટાણુઓનો નાશ કરી વાતાવરણને ધવિત્ર કરે છે. એ જ રીતે જો એનો રસ લેવામાં આવે તો મુખમાંનો દાંતના કૃમિઓને મારીને એ મુખની વિશેષ સુકાઈ ગયેલ તુલસીનો છોડમાં લાકડું પણ મનુષ્યને સ્વાસ્થ્ય આપે છે. તેથી યજ્ઞ - યાગાદિક હવનમાં પણ સમાધિ દ્રવ્યો - હવનમાં હોમવામાં દ્રવ્યોમાં તુલસીની ગણના છે એ સૂકાયેલું લાકડું બળીને જે ધૂમ વાતાવરણમાં -સરાવે છે એ ધૂમ થકી ત્યાંના વાતાવરણની શુદ્ધિ થઈ ઘર ધવિત્ર, જેતુ, કીટાણુ, માખી, મચ્છર વિ